

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.466 van 1 februari 1999
in de zaak A. 82.164/XII-1804.**

In zake : de v.z.w. VORMINGSINSTITUUT FRANK GOOVAERTS,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. VAN STEENBERGE,
kantoor houdende te ERPE-MERE,
Opaaigem 15

tegen :

de stad RONSE,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. VORMINGSINSTITUUT FRANK GOOVAERTS op 26 januari 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 11 januari 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse, haar ter kennis gebracht bij brief van 20 januari 1999, waarbij de aanvraag om de polyvalente zaal van de bibliotheek te mogen gebruiken op 5.02.1999 ongunstig wordt beantwoord;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 1999 om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VERREYCKEN, die loco advocaat G. VAN STEENBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij op 2 september 1998 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse de toelating heeft gevraagd om "in de loop van de maand december 1998, januari of februari 1999" in de polyvalente zaal van de bibliotheek te Ronse "een spreekavond" in te richten; dat het stadsbestuur op 9 september 1998 aan de verzoekende partij gevraagd heeft wat het onderwerp zou zijn van de "aangevraagde spreekavond en voor wat het Frank Goovaerts vormingsinstituut staat"; dat de verzoekende partij op 25 september 1998 aan het college van burgemeester en schepenen medegedeeld heeft dat de gespreksavond zou gaan over "veiligheid en criminaliteit", dat als sprekers "de heer Johan Demol (...) en de heer (X), Minister van staat" uitgenodigd werden en dat X., een VRT-journalist, zou uitgenodigd worden als moderator; dat zij bij die brief een uittreksel uit de statuten van de vereniging alsmede "de ondertekende vergunningsakte" gevoegd heeft; dat de verzoekende partij betoogt dat zij na het opsturen van die documenten van het stadsbestuur niets meer vernomen heeft totdat, "na herhaaldelijk telefonisch aandringen" de bibliothecaris haar op 22 januari 1999 medegedeeld heeft "dat er een beslissing genomen was en dat die zou opgestuurd worden"; dat de verwerende partij daarentegen betoogt dat "verzoekster geen enkel initiatief heeft genomen om de verwerende

partij tot spoed aan te manen bij het nemen van de beslissing. Zij heeft nooit enige herinneringsbrief verzonden";

Overwegende dat de bibliothecaris van de stad Ronse in een brief van 20 januari 1999 "namens het schepencollege" aan de verzoekende partij medegedeeld heeft dat haar "aanvraag om de polyvalente zaal van de bibliotheek te mogen gebruiken op 5.02.1999 voor de organisatie van een gespreksavond inzake 'veiligheid en criminaliteit' ongunstig werd beantwoord"; dat de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij die brief, zoals zij stelt, slechts op 25 januari 1999 ontvangen heeft; dat de verzoekende partij ter terechtzitting nog een op 27 januari 1999 verzonden brief van 22 januari 1999 voorlegt, nu uitgaande van het college van burgemeester en schepenen, waarin haar wordt medegedeeld:

"In antwoord op uw schrijven dd° 25.09.1998 hebben we de eer U te berichten dat het College van burgemeester en schepenen, na rijp beraad en grondig onderzoek, in zitting van 11.01.1999 beslist u geen toelating te verlenen tot het gebruik van de polyvalente zaal van de stedelijke openbare bibliotheek op 05.02.1999 en dit wegens een te grote en duidelijke band dat het instituut heeft met het Vlaams Blok. Deze weigering werd ingegeven door het incident, met ernstige rellen en correctionele straffen, dat plaatsvond ter gelegenheid van een manifestatie van het Vlaams Blok en aanverwante organisaties op 04.09.1993";

Overwegende dat de bestreden beslissing van 11 januari 1999 van het college van burgemeester en schepenen, naar blijkt uit het in het administratief dossier neergelegd uittreksel uit het proces-verbaal van de vergadering, in de volgende termen gesteld is :

"Gelet op het schrijven dd° 25 september 1998 van het Frank Goovaertsinstituut tot het gebruik van de polyvalente zaal van de stedelijke bibliotheek op 5 februari 1999 voor de organisatie van de spreekavond inzake 'veiligheid en criminaliteit';

Beslist de polyvalente zaal niet ter beschikking te stellen van het Frank Goovaertsinstituut wegens het duidelijk verband tussen dit instituut en het Vlaams Blok";

2. Overwegende, wat de procesrechtelijke vertegenwoordiging van de verzoekende partij betreft, dat bij het verzoekschrift een verklaring, gedagtekend 26 januari 1999, gevoegd is waarin de voorzitter van de raad van beheer van de verzoekende v.z.w. aan de door hem gekozen raadsman opdracht geeft om de procedure van de schorsing bij hoogdringendheid in te stellen; dat alzo het verzoekschrift niet voldoet aan de in artikel 14 van de statuten van de vereniging gestelde vereiste dat rechtsvorderingen ingesteld worden "door de raad van beheer op vervolging en benaerstiging van de voorzitter"; dat evenwel met betrekking tot een bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingestelde vordering niet uit het oog verloren mag worden dat het instellen van de vordering, om zinvol te zijn, zo dringend kan zijn dat niet kan gewacht worden op een bijeenkomst van de raad van bestuur; dat dan ook voor die gevallen in redelijkheid aanvaard moet worden dat het, wat het bewijs van het rechtsgeldig in rechte treden betreft, kan volstaan dat het verzoekschrift ingediend wordt door of steunt op een instructie van de met het dagelijks beheer van de vereniging belaste persoon voor zover de raad van beheer zo spoedig als mogelijk die handeling van de bestuurder bekrachtigt;

Overwegende dat te dezen de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting betoogt dat de raad van beheer de vereiste beslissing reeds genomen heeft; dat hij -feit waarmee de raadsman van de verwerende partij uitdrukkelijk zijn instemming heeft betuigd- die beslissing per telefax aan de Raad van State heeft bezorgd;

3. Overwegende dat de verwerende partij de onontvankelijkheid van de vordering bepleit omdat het werkelijk voorwerp "van subjectieve aard" zou zijn in die zin dat de verzoekende partij het gebruik of de huur van een gemeentelijke zaal beoogt hetgeen een burgerrechtelijk probleem betreft; dat evenwel hier de eenzijdige en van het sluiten van een contract afsplitsbare beslissing van een bestuur om een deel van het gemeentelijk patrimonium niet ter beschikking te stellen van de verzoekende partij aan de orde is; dat de Raad van State daarvoor bevoegd is;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak zo dringend is dat een uitspraak volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen omdat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich op dat ogenblik reeds gerealiseerd zal hebben;

5.1. Overwegende, wat de dringende noodzakelijkheid betreft, dat de verzoekende partij uiteenzet dat de gespreksavond zou doorgaan op 5 februari 1999, terwijl de beslissing dagtekent van 11 januari 1999 en terwijl die beslissing haar pas op 25 januari 1999 ter kennis gebracht is, dit is tien dagen voor de bewuste spreekavond;

Overwegende dat de verzoekende partij, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, betoogt dat zij ten gevolge van het bestreden besluit in de onmogelijkheid is om "een door haar geplande en bekendgemaakte vergadering te houden" en dus om haar

"grondwettelijk recht op vergaderen" uit te oefenen; dat zij stelt dat het ontzeggen van dat recht te wijten is aan het "opzettelijk en onredelijk lang wachten van het bekendmaken van de beslissing" en dat hetzelfde "naar alle waarschijnlijkheid ook in de toekomst (zal) gebeuren" zodat, wanneer gewacht moet worden op de vernietiging van het bestreden besluit, niets het college in de weg staat om alsnog elke aanvraag van verzoekster "op het laatste nippertje te weigeren";

5.2. Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de datum van 5 februari 1999 "in het geheel niet vooropgesteld" werd, dat verzoekster haar nooit door het schrijven van een herinneringsbrief aangemaand heeft tot spoed, dat het haar blijkbaar om het even was wanneer de gespreksavond plaats zou vinden, dat niet aangetoond wordt dat de verzoekende partij "financiële of andere middelen heeft moeten aanwenden om de spreekavond bekend te maken bij het publiek, zodat zij als het ware niet meer 'achteruitkan'", dat ook niet aangetoond wordt dat er gezichtsverlies uit voortvloeit en evenmin dat "de polyvalente zaal de enige locatie is in Ronse waar zij de door haar geplande debatavond zou kunnen organiseren";

Overwegende dat de verwerende partij met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel uiteenzet dat de verwerende partij alleen maar het gebruik van de polyvalente zaal weigert en niet het recht van de verzoekende partij om in de stad te vergaderen; dat zij van oordeel is dat het grondwettelijk recht van vergadering niet betekent dat van iedere overheid kan geëist worden dat zij een vergaderplaats ter beschikking stelt en dat beschouwingen over mogelijke houdingen van de verwerende partij in de toekomst hypothetisch zijn;

5.3.1. Overwegende dat het uiterst dringend karakter van de zaak volgt uit het feit dat de door de verzoekende partij op 2 september 1998 aangevraagde vergadering zou doorgaan op 5 februari 1999 -datum die door de verwerende partij in het bestreden besluit als vaststaand is vermeld- en dat zij pas op 25 januari 1999 van het bestreden weigeringsbesluit op de hoogte gebracht is;

5.3.2.1. Overwegende dat, met betrekking tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, gewis acht moet geslagen worden op het feit dat de verzoekende partij vóór het sluiten van de debatten niet het minste bewijs heeft voorgelegd van het feit dat zij verbintenissen heeft aangegaan m.b.t. de concrete organisatie van de gespreksavond of dat zij initiatieven heeft genomen om de vergadering van 5 februari 1999 bekend te maken; dat de verzoekende partij ook niet bewijst dat zij met herinneringsbrieven de verwerende partij op de hoogte gesteld heeft van haar bezorgdheid om spoedig een beslissing te verkrijgen teneinde aldus een nadeel te voorkomen;

5.3.2.2. Overwegende evenwel dat de Raad van State in dit geval van oordeel is dat die nalatigheden van de verzoekende partij niet dermate ernstig zijn dat de verantwoordelijkheid voor het nadeel niet bij haar zelf gelegd moet worden; dat immers de verzoekende partij, nadat zij op 2 september 1998 haar oorspronkelijke aanvraag had ingediend, met een brief van 25 september 1998 aan de verwerende partij de door het bestuur gevraagde inlichtingen heeft opgestuurd; dat zij daar zelfs, blijkbaar op uitdrukkelijke vraag van de verwerende partij, een "ondertekende vergunningsakte" heeft bijgevoegd wat haar geredelijk mocht doen vermoeden dat het met haar aanvraag de goede weg op ging; dat, door aldus te voldoen aan alle door het bestuur gestelde voorwaarden, aan de verzoekende partij niet kan verweten

worden zich onredelijk opgesteld te hebben door alleen nog "herhaald telefonisch (...) bij de bibliothecaris" aan te dringen -feitelijk gegeven dat de verwerende partij in geen dele betwist- op de mededeling van een formeel besluit van het college van burgemeester en schepenen;

5.3.2.3. Overwegende dat het zeer laattijdig afwijzen van een behoorlijk vooraf ingediende aanvraag om een geplande vergadering te houden zonder dat een reden wordt opgegeven voor de lange duur van het besluitvormingsproces, in ieder geval, zelfs wanneer zij in laatste instantie nog vervangen kan worden door een positieve beslissing, minstens organisatorische moeilijkheden met zich brengt; dat in die zin wordt aangenomen dat de verzoekende partij een nadeel ondergaat dat haar toelaat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te vorderen;

6.1. Overwegende dat de verzoekende partij de schending aanvoert van de materiële motiveringsverplichting omdat "in de kennisgeving van de beslissing van 11.01.99 (...) nergens (wordt) aangegeven op welke grond de vergadering van verzoekster wordt geweigerd", terwijl "ook de notulen van de vergadering waarop de bestreden beslissing werd genomen niet ter kennis (zijn) gebracht van verzoekster" bij zoverre dat zij "geen enkele mogelijkheid tot verweer tegen deze beslissing (heeft)" en dit terwijl zij zich geschikt heeft naar alle voorwaarden die het huishoudelijk reglement voor de verhuring van de polyvalente zaal bepaalt;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoekende partij "(niet) betwist (...) dat zij, zoals vervat in de brief van 22 januari 1999 als instituut 'een te grote en duidelijke band heeft met het Vlaams Blok'", dat haar zetel gevestigd is op het adres van het secretariaat van die partij en dat de

vereniging opgericht is door politici van die politieke beweging waarvan de "rechtse, autoritaire en vaak anti-democratische sympathieën en acties (...) gekend (zijn)"; dat zij daaraan toevoegt dat de weigering van het college van burgemeester en schepenen "ingegeven (is) door de vrees voor de verstoring van de openbare orde", waarvoor zij verwijst naar rellen die zich op 4 september 1993 hebben voorgedaan "ter gelegenheid van een manifestatie van het Vlaams Blok" en naar de vrees dat de "vergadering niet vreedzaam zou zijn, en minstens tegenmanifestaties zou uitlokken";

6.3. Overwegende dat op het ogenblik van het indienen van de vordering het bestreden besluit nog niet aan de verzoekende partij ter kennis was gebracht; dat zij dan ook geen kennis had van het motief dat het college van burgemeester en schepenen erin had neergeschreven; dat zij ter terechtzitting uiteenzet dat het in de beslissing vermelde en in de brief van 22 januari 1999 nader toegelichte motief niet voldoet;

6.3.1. Overwegende dat het bestreden besluit gesteund is op "het duidelijk verband tussen dit instituut (dit is de verzoekende partij) en het Vlaams Blok"; dat in de kennisgevingsbrief van 22 januari 1999 dat motief nader wordt toegelicht met de verwijzing naar een incident dat zich voorgedaan heeft ter gelegenheid van "een manifestatie van het Vlaams Blok en aanverwante organisaties op 04.09.1993".

6.3.2. Overwegende dat het bestaan van een verband tussen de verzoekende partij en het Vlaams Blok op zich niet aantoonde dat er reden is om haar het gebruik van de stedelijke vergaderzaal te weigeren; dat zulks alleen dan het geval zou zijn indien de verwerende partij zou aantonen dat de verzoekende partij of het Vlaams Blok, voor wie zij dan als dekmantel zou optreden, niet voldoet aan een van de voorwaarden die gesteld zijn om

de zaal te kunnen gebruiken; dat in het bestreden besluit die reden niet vermeld wordt; dat het opgegeven motief de bestreden weigeringsbeslissing niet kan schragen;

6.3.3. Overwegende dat de verwerende partij in de kennisgevingsbrief van 22 januari 1999 een poging doet om het weigeringsbesluit te rechtvaardigen; dat er met name wordt verwezen naar rellen die in 1993 bij een Vlaams Blok-manifestatie in de stad plaatsgevonden hebben en waarbij gekwetsten vielen; dat evenwel, en daargelaten de vraag of het voor het verbieden van een bijeenkomst volstaat zonder meer te verwijzen naar ongeregeldheden die zich meer dan vijf jaar geleden hebben voorgedaan, daarmee een probleem aan de orde wordt gesteld dat betrekking heeft op de concrete handhaving van de openbare veiligheid en rust in de stad waarvoor de burgemeester bevoegd is; dat het college van burgemeester en schepenen op dat vlak geen algemene bevoegdheid heeft; dat, in beginsel, dat college dan ook in de bekommernis om de openbare orde in de stad te handhaven geen motief kan vinden om beslissingen te nemen die wel binnen zijn bevoegdheid liggen, te weten het nemen van beslissingen over het privaat gebruik van de gemeentelijke infrastructuur; dat in dit geval het college van burgemeester en schepenen dan ook in de in de brief van 22 januari 1999 vermelde aangelegenheid geen grondslag vermocht te vinden om het gebruik van de gemeentelijke zaal te weigeren; dat het middel ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van het besluit van 11 januari 1999 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ronse waarbij aan de v.z.w. VORMINGSINSTITUUT FRANK GOOVAERTS de toelating wordt geweigerd om op 5 februari 1999 de polyvalente zaal van de stedelijke biblitheek te gebruiken voor de organisatie van een spreekavond inzake "veiligheid en criminaliteit".

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3.

Dit arrest is onmiddellijk uitvoerbaar.

De kennisgeving aan de partijen zal gebeuren per telefax; zij geldt als kennisgeving in de zin van artikel 15 bis en 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 betreffende de procedureregeling in kort geding.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op een februari 1900 negenenegentig,
door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. VANDENDRIESSCHE.